Dosarul nr. 4r-757/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-24122093-02-4r-03032025 Judecător: Patrașcu Natalia

D E C I Z I E
În numele Legii

23 iunie 2025 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Robu Oxana
Judecători: Schibin Vladislav
Cojocaru Olga

a examinat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de executorul judecătoresc Stoian Grigore împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 februarie 2025, în cauza contravențională în privința lui Mirovscaia Iulia, învinuită în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional, -

Datele referitoare la termenii de examinare a cauzei:
În procedura instanței de fond: 29.10.2024– 06.02.2025;
În procedura instanței de recurs: 03.03.2025 – 23.06.2025.
Cu privire la recursul declarat, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, –

C O N S T A T Ă:

La 22 octombrie 2024, ora 10:00 executorul judecătoresc Grigore Stoian a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 176-2614/2017, prin care Mirovscaia Iulia, a fost învinuit în comiterea contravențiilor prevăzute de art.319 alin. (1) şi (2) Cod contravențional, cu remiterea procesului-verbal în instanța de judecată, pentru aplicarea sancţiunii în privinţa persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Concomitent, cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. 176-2614/2017 din 22 octombrie 2024 şi demersul privind aplicarea sancţiunii, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre examinare în fond.

Acțiunile lui Mirovscaia Iulia, de către executorul judecătoresc au fost încadrate în baza art. 319 alin. (1) Cod contravențional (în redacția anterior modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024), potrivit căruia constituie contravenție acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu şi art. 319 alin. (2) Cod contravenţional (în redacția anterior modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024), potrivit căruia, constituie contravenție neîndeplinirea obligaţiei de către părţile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informaţiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuțiilor sale.

În continuare, potrivit demersului înaintat, se invocă că executorul judecătoresc Grigore Stoian a intentat procedura de executare a documentului executoriu nr. 2-152/17 din 27

septembrie 2017 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, privind încasarea de la Mirovscaia Iulia în beneficiul OCN „Easy Credit” SRL, a datoriei în sumă totală de 9 342 lei.

Prin încheieri, debitorul a fost obligat să execute obligația prevăzută în documentul executoriu, în termenul prevăzut de legislație, fiindu-i acordat în acest sens termen benevol de 15 zile, iar ca urmare, ultimul nu a întreprins nimic și nici nu a informat executorul judecătoresc despre acțiunile întreprinse. Odată cu înaintarea documentului executoriu spre executare, de către executorul judecătoresc au fost întreprinse un șir de acțiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori părților în procedura de executare despre acțiunile întreprinse și comunicate drepturile şi obligațiile acestora. În urma măsurilor întreprinse au fost aplicate măsuri asiguratorii pe bunurile debitorului şi aplicate interdicții și restricții la înstrăinarea acestora. Pînă în prezent un rezultat la toate acțiunile sus indicate nu s-a stabilit, dat fiind faptul că debitorul în mod direct se eschivează de la executarea cerințelor executorului judecătoresc, fiind absent la nenumăratele solicitări de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc. Prin acțiunile întreprinse, s-a expediat citație contravențională în adresa debitorului căruia i-au fost comunicate toate acțiunile întreprinse pe marginea procedurii de executare, totodată ultimul a fost somat de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc pentru a prezenta dovezi de executare a obligațiilor prevăzute în procedura de executare, astfel procedura citării legale a fost respectată. La data citării debitorul nu s-a prezentat la birou şi careva dovezi de achitare a datoriei nu a prezentat, deşi scrisorile cu aviz la citațiile înaintate au fost recepționate. Reieșind din aceasta, la data şi ora indicată în citației, debitorul nu s-a prezentat şi nici nu a comunicat motivele. În urma tuturor acțiunilor întreprinse pe marginea procedurii de executare, careva efect în executarea cerințelor înaintate nu s-a stabilit, necătând la faptul aplicării tuturor măsurilor menționate mai sus. Despre toate acțiunile întreprinse părțile în procedura de executare au fost informate prin scrisori eu aviz. Astfel, dat fiind că la data și ora stabilită în citația expediată debitorului, acesta nu s-a prezentat, nu a comunicat motivele neprezentării sale, s-a dispus întocmirea procesului verbal în lipsa persoanei, iar ținând cont de cele menționate, cât și de indiferența debitorului, care prin inacțiunile sale ignoră orice solicitare de a-şi onora obligaţiile înaintate, eschivându-se direct de la executarea hotărârii, astfel neglijând cerinţele executorului judecătoresc, fiind necesară atragerea la răspundere contravenţională, conform articolelor 319 alin. (1) şi (2) Cod contravenţional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, Buiucani din 06 februarie 2025, s-a încetat procesul contravențional intentat în baza art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional în privința lui Mirovscaia Iulia, a.n. *****, IDNP*****, pe motiv că nu există faptele contravențiilor.

Împotriva hotărârii a declarat recurs executorul judecătoresc Stoian Grigore, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, Buiucani din 06 februarie 2025, pronunțarea unei noi hotărâri de sancționare conform art. 319 alin. (1) și alin. (2) din Codul contravenţional.

În motivarea recursului, recurentul a invocat că nu este de acord cu hotărârea primei instanțe, reiterând că, prin încheiere debitorul a fost obligat să execute obligaţia prevăzută în documentul executoriu, în termenul prevăzut de legislaţie, fiindu-i acordat în acest sens termen benevol de 15 zile, iar ca urmare ultimul nu a întreprins nimic şi nici nu a informat executorul judecătoresc despre acţiunile întreprinse. Odată cu intentarea documentului executoriu de către executorul judecătoresc au fost întreprinse un şir de acţiuni în vederea executării cu succes a documentului dat, fiind expediate scrisori părţilor în procedura de executare, pentru a fi informate despre acţiunile întreprinse precum şi pentru a fi comunicate drepturile şi obligaţiile acestora.

În urma măsurilor întreprinse au fost aplicate măsuri asiguratorii pe bunurile debitorului, interdicţii şi restricţii la înstrăinarea acestora. Până în prezent un rezultat la toate acţiunile indicate nu s-a stabilit dat fiind faptul că debitorul, în mod direct, se eschivează de la executarea hotărârii judecătorești, fiind absent la nenumăratele solicitări de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc. Prin acţiunile întreprinse, debitorul nefiind prezent la biroul executorului judecătoresc, deşi scrisori în adresa acestuia au fost expediate şi nerecepţionate, aceste acţiuni denotă şi intenţia directă a debitorului de a nu executa documentul executoriu, prin ce a renunţat la executare.

În continuare, debitorului i-a fost expediată citaţie contravenţională de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc, prin care i s-a acordat şi termen pentru a prezenta careva acte ce confirmă acţiunile întreprinse. La data indicată în citaţie ultimul nu s-a prezentat şi nici nu a informat executorul judecătoresc despre motivele sale ceea ce duce iarăşi dă dovadă că debitorul refuză direct şi intenţionat la neexecutarea atât a documentului executoriu precum şi a cerinţelor executorului judecătoresc, deoarece citaţiile înmânate au un caracter obligatoriu şi nu unul devolutiv.

Consideră că, actele anexate la demersul în cauză dovedesc pe deplin cele indicate şi se constată toate semnele constitutive ale contravenţiei imputate.

A notat că, despre toate acţiunile întreprinse în cadrul procedurii de executare, părţilor le-au fost expediate scrisori cu aviz, iar despre recepţionarea sau nerecepţionarea acestora răspunderea le aparţine, sau în documentul executoriu a fost indicată adresa la care executorul judecătoresc urmează să expedieze corespondența, iar în cazul schimbării domiciliului sau a vizei de reședință, Codul de executare şi anume art.68 explică obligația acestora de a comunica locul schimbării domiciliu, în caz contrar se consideră că scrisorile expediate la adresa cunoscută sunt comunicate.

Menționează că, instanţa de judecată, prin hotărârea emisă, se contrazice cu circumstanţele cauzei, or pe de o parte se invocă că procesul-verbal cu privire la constatarea contravenţiei este întocmit legal, iar pe de altă parte executorul judecătoresc nu ar fi dovedit intenţia directă a făptuitorului, sau atât în conținutul procesului-verbal, precum şi a înscrisurilor anexate la demers, se dovedește intenția directă a debitorului de a nu executa documentul executoriu.

Astfel, instanţa de judecată a constatat că, la materialele cauzei contravenționale nu au fost anexate suficiente probe ce ar demonstra faptul că executorul judecătoresc a întreprins toate măsurile, însă care urma să le întreprindă nu a menționat, iar pe de altă parte instanţa a încetat procesul pe principiul intimei convingeri, fără a lua în calcul termenul acordat prin citaţia înaintată.

Mai mult, la emiterea acestei hotărâri instanţa nici nu a reţinut indiferenţa debitorului de a se prezenta în şedinţa de judecată în vederea expunerii poziţiei sale şi de a prezenta careva contraargumente asupra celor invocate de către executorul judecătoresc.

Subliniază că, în motivarea expusă însăşi instanţa se contrazice cu propriile calificări prin care a indicat că, a citat debitorul şi a solicitat de a se prezenta la şedinţele de judecată, ultimul nu s-a prezenta sau această situaţie nu spune alt ceva decît ignorarea şi executarea cerinţelor legale în vederea onorării obligaţiilor, mai mult aceste nu sunt nişte drepturi a debitorului, dar obligaţii, iar în cazul în care sunt ignorate urmează să apară răspunderea.

Opinează că, în circumstanţele menţionate, instanţa de judecată eronat a conchis că nu a fost comisă fapta contravenţională, or nu s-a confirmat prin probe că făptuitorul nu execută intenţionat sau se eschivează de la executarea hotărârii instanţei, facînd trimitere la art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit,

nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei. În speţă, instanţei i-au fost administrate un şir de probe, prin care o asemenea abordare şi motivare formală nu poate fi reţinută, necătând la faptul că vinovăţia făptuitorului a fost demonstrată pe deplin în coraport cu înscrisurile prezentate, sau instanţa nu a găsit un alt motiv prin care să-şi argumenteze poziţia.

Procedura de înștiințare legală a fost executată.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei penale și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că, recursul declarat este nefondat şi pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În fapt, din materialele dosarului, Colegiul penal constată că, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr.2- 152/17 din 27 septembrie 2017 a fost dispusă încasarea de la Mirovscaia Iulia în beneficiul OCN „Easy Credit" SRL, a datoriei în sumă totală de 9 342 lei, fiind eliberat documentul executoriu.

Potrivit materialelor cauzei contravenționale, se atestă că, în baza cererii ÎCS „Easy Credit" SRL, executorul judecătoresc Stoian Grigore, prin încheierea nr. 176-2614/2017 din 19.12.2017, a intentat procedura de executare.

Ulterior, în scopul asigurării documentului executoriu, la 19.12. 2017, executorul judecătoresc Grigore Stoian a emis o încheiere privind asigurarea executării documentului executoriu, prin care a aplicat sechestru pe bunurile mobile și imobile, precum și pe mijloacele bănești ale debitorului Mirovscaia Iulia în limita sumei urmărite de 9342,00 lei.

La data de 22 octombrie 2024 agentul constatator în persoana executorului judecătoresc Grigore Stoian, a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție cu nr. 176-2614/2017, prin care s-a reținut în sarcina cet. Mirovscaia Iulia, săvârșirea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. (1) şi (2) Cod contravențional, pe faptul neexecutării cerințelor executorului judecătoresc în procedura executării documentului executoriu nr. 2-152/17 din 27 septembrie 2017 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, privind încasarea de la Mirovscaia Iulia în beneficiul OCN

„Easy Credit” SRL, a datoriei în sumă totală de 9 342 lei.

Conform art. 421 alin. (1) din Codul contravențional, contravenţiile menţionate la art. 318 şi 319 se constată de executorul judecătoresc. Alineatul (2) al normei enunțate indică că, executorul judecătoresc este în drept să constate contravenţii şi să încheie procese-verbale doar în circumscripţia camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti în care îşi are sediul biroul său. Conform alin. (3) al articolului enunțat, procesele-verbale cu privire la contravenţii se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 februarie 2025, a fost încetat procesul contravențional pornit în privința lui Mirovscaia Iulia, în baza art. 319 alin. (1) și alin.(2) din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

Colegiul Penal, reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Cu referire contravenția imputată prevăzute de art. 319 alin. (1) Cod contravențional (în redacția anterior modificărilor operate prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024), Colegiul reține că, prin norma incriminată, se sancționează acţiunile (inacţiunile) persoanelor care, fără motive întemeiate, nu îndeplinesc cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau împiedică executarea documentului executoriu, iar pe de altă parte art. 319 alin. (2) din Codul contravențional prevede neîndeplinirea obligaţiei de către părţile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informaţiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuţiilor sale”.

Cu referire la obiectul juridic special al faptelor prevăzute la art. 319 alin. (1) şi (2) din Codul contravențional, acesta se constituie din relaţiile sociale cu privire la prevenirea neîndeplinirii obligaţiei de către părţile procedurii de executare de a comunica executorului judecătoresc schimbarea domiciliului sau a sediului, cu privire la prevenirea necomunicării în termenele prevăzute de Codul de executare a informaţiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuţiilor sale, cu privire la prevenirea neîndeplinirii cerinţelor executorului judecătoresc sau împiedicarea executării, iar faptele nominalizate nu au nici obiect material, nici victimă.

Totodată, latura obiectivă a faptelor prevăzute la art. 319 alin.(2) din Codul contravențional, constă în faptele (acţiunile sau inacţiunile) debitorului Mirovscaia Iulia, din cadrul procedurii de executare de necomunicare în termenele prevăzute de Codul de executare a informaţiilor solicitate de executorul judecătoresc în virtutea atribuţiilor sale, iar a celor prevăzute la art. 319 alin. (1) din Codul contravențional, constau în faptele de neîndeplinire a cerinţelor executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare.

Respectiv, condiţiile esenţiale pentru ca aceste fapte (acţiuni sau inacţiuni) să fie pasibile de răspundere (pentru ambele modalităţi normative ale normei) conform art. 319 alin. (2) din Codul contravențional sunt următoarele: - pentru prima modalitate este necesar ca subiectul contravenţiei (partea în procedura de executare) să aibă o asemenea obligaţie legală de a comunica informaţia dată; - pentru cea de a două modalitate este necesar: a) solicitarea informaţiilor să intre în atribuţiile legale ale executorului judecătoresc; b) comunicarea informaţiilor solicitate să aibă loc în afara termenelor prevăzute de Codul de executare.

La fel, condiţiile esenţiale pentru constatarea faptei prejudiciabile prevăzute la art. 319 alin. (1) din Codul contravențional, constau în: - neîndeplinirea cerinţelor executorului

judecătoresc şi – iniţierea procedurii de executare a documentului executoriu.

La caz, prima instanță just a reținut că, agentul constatator nu a prezentat careva probe în confirmarea acuzării, conform prevederilor art. 457 alin.(1) din Codul contravențional.

În virtutea prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În cazul dat, instanța consideră că vinovăția lui Mirovscaia Iulia nu a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe întru confirmarea faptului comiterii contravenției.

Astfel, doar procesul-verbal de contravenție nu poate fi considerată o probă concludentă și pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

Colegiul penal reiterează că, conform art. 375 din Codul contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Articolul 425 alin. (1) și (2) din Codul contravențional prevede că, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Subsecvent celor enunțate, Colegiul penal reține că, agentul constatator nu a prezentat probe cum că, Mirovscaia Iulia se eschivează cu rea voință de la executarea cerințelor executorului judecătoresc, nu o execută intenționat și dorește acest rezultat. Mai mult, executorul judecătoresc nu specifică prin care anume acțiuni sau inacțiuni s-a manifestat neîndeplinirea cerinţelor în cadrul procedurii de executare. Nu este clar din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție prin ce s-ar fi manifestat împiedicarea executării documentului executoriu de către Mirovscaia Iulia.

Colegiul penal atestă că, agentul constatator nu a realizat o descriere concretă a contravenției, cu specificarea acțiunii autorului și a tuturor circumstanțelor de natură a-i conferi faptei acest caracter. Or, cerința este imperativă, pentru că rațiunea instituirii ei a fost aceea de ai permite instanței cercetarea legalității actului constatator prin stabilirea faptelor materiale și verificării încadrării juridice.

Cu referire la aceste circumstanță, instanța de recurs apreciază constatarea executorului judecătoresc ca una subiectivă, deoarece la materialele cauzei lipsește dovada de citare legală a debitorului.

În continuare, Colegiul penal conchide că, prima instanță justificat și întemeiat a apreciat că nu s-a confirmat prin probe pertinente, concludente și utile învinuirea contravențională formulată și motivată prin faptul că, Mirovscaia Iulia a săvârșit contravenția prevăzută la art. 319 alin.(1) și alin. (2) din Codul contravențional, iar din materialele prezentate nu rezultă faptul că, Mirovscaia Iulia a săvârșit faptele imputate.

Așadar, agentul constatator, la caz executorul judecătoresc Stoian Grigore, nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat intenția lui Mirovscaia Iulia de a nu îndeplini cerinţele executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau a împiedica executarea documentului executoriu, ori necomunicarea executorului judecătoresc despre schimbarea domiciliului, precum şi necomunicarea în termenele prevăzute de Codul de executare a informațiilor solicitate de executorul judecătoresc, în situația în care lipsesc absolut dovezi certe de recepționare a citației și actelor executorului judecătoresc de către însuși făptuitor, expediate pe numele lui Mirovscaia Iulia.

Or, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional.

Tot aici, Colegiul reține că, latura subiectivă a contravenției prevăzută la art.319 din Codul contravențional se manifestă numai prin intenție directă, astfel ca făptuitorul să conștientizeze că prin acțiunile sau inacțiunile sale intenționat creează impedimente în vederea executării silite a documentului executoriu, și dorește acest rezultat, însă în situația din speță în acțiunile lui Mirovscaia Iulia lipsește intenția directă de neîndeplinire fără motive a cerințelor executorului judecătoresc în cadrul procedurii de executare sau probe că ar împiedica executarea documentului executoriu.

Astfel, în corespundere cu prevederile art. 441 alin.(1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional încetează dacă nu există faptul contravenției.

Iar, conform prevederilor art.461 din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional. Reieșind din cele relevate, Colegiul penal consideră întemeiată concluzia primei instanțe în speța dedusă judecății, de a înceta procesul din lipsa faptului contravenției.

Astfel, Colegiul penal atestă că judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 din Codul contravențional.

Mai mult, Colegiul penal reține că, recurentul nu a motivat în cererea de recurs care este motivul și temeiul legal al casării hotărârii primei instanțe, or un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată nu poate constitui temei de casare a acesteia.

În această ordine de idei, Colegiul penal conchide că, argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat de executorul judecătoresc Stoian Grigore, urmează a fi

respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a hotărârii instanței de fond.

În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin. (1) pct. 1), lit. c), 474 din Codul contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge, ca nefondat, recursul declarat de executorul judecătoresc Stoian Grigore.

Se menține, fără modificări, hotărârea Chișinău, sediul Buiucani din 06 februarie 2025, în cauza contravențională în privința lui Mirovscaia Iulia, învinuită în comiterea contravențiilor prevăzute de art. 319 alin. (1) și (2) Cod contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: Robu Oxana

Judecător: Schibin Vladislav

Judecător: Cojocaru Olga